

Somogyország
1985.

Völegény beköszöntése a lakodalmas házhoz:

Tisztelt vendégsereg:

Ma hajnalban, alig, hogy felvirradt a reggel
Ücszgyülekeztünk szép szám sereggel.
Jöttünk után tisztos hajlókukhoz végfe
A mi kedves menyasszonyunk mély tiszteletére.
Ez az a szép hajlók heve iparkodtunk,
Most, hogy idetaláltunk, be is kepegtattunk.
Nyujtuk hát előre szivünk hü szándékát,
Elvisszük most innét völegényünk szeretett mátkáját.
Most, hogy ezért jöttünk, látatik ez már rólunk,
Mert a völegényt is innár velünk hostuk.
Fogadják be őt e táztes hajlókukba,
Mint két gerle ugy öljenek örök boldogságban.

Menyasszony kikérése:

Tisztelt vendégsereg, egy kis csendes kórek:
Egy pár szótiinditok, amig végét érek.
Egymás iránt való igaz szeretetre, isten és ember előtt tetaszó
szép életre.
Ma keez fogadalmat menyasszony és párja,
aki az indulást máris alig várja.
Kisérjük el őket szép nagy utjukra,
A házassáletre tett nagy fogadalmukra.
Hivogetja őket a templom lélokerangja,
Mindketten könnyeznek a nagy boldogságukban.
Fogadalmat tesznek egymásnak egy életre,
Igaz szeretetre, földi békesságré.
Induljunk el tehát csendes békesságrében,
Csendüljön fel ajkunk vidám óneklóre.
Rezesbanda itt van, készek már az utra,
Elkísérnek minket szép trombitaszóval.
Fujd meg cigány most már azt a keccses trombitát,
Hadd hirdesse ékes szóval, mi az igaz boldogság.

Az eoküvöröl visszatérve egy újabb beköszöntő következik:

Legyen az urnak díccóság az ógben,
Szerencsáósen vittük nagy dolgokat végbe.
Legyen az uristen mindig a vezórnk,
Igaz gyámelitónk, mig e földön ólünk.
Válják az új párnok a mai eoküvóse
Lelkünknek örök javára, údvóre.
Istenek áldása ózálljon a fejükre,
Legyenek boldogok, vidámak örökre.

Menyasszony bucsuztató:

E két szerelméspár ma nagy esketét tettek,
Fogadalmuk folytán mai nappal csak egymásé lettek.
A véglegény most elviszi a kedves párját saját otthonába
Ott élnek majd, mint két gerle úrök boldogságban.
Eljött már az idő, a bucsuzás utolsó órája,
A menyasszonyt elvisszük a szeretet, a boldogság útjára.
A szülői háztól immáren egyuttal elszakadt,
Már otthona lévén, boldogságot, vidámságot találjon az otthon me-
gében.

A menyasszony bucsuzik kedves szüleitől,
Szívvel szeretett jó testvéreitől.
Szólna, de nem tud, látom bus arcáról,
Elmondom én tehát, mit elméje gondol.
Kedves Édesanyám! Először is tehezád szólok,
Zokogó szavakkal tőled bucsuzok.
Fölneveltél engem, mint édes gyermeket,
Most át kell adnod egy titkos jóvendőnek.
A szived mélyén, hordtál mindig ugy szeretettől,
A jóra tanítottál, a rossztól meg féltettől.
Te voltál énnékem igaz gyámolító,
A jó isten áldjon meg, szívvel kívánom.
Kívánom tenéked, hogy bu és bánat soha ne érje szivedet.
Köszönöm, hogy szeretettel fölneveltél engemet.
Köszönöm, százszor is köszönöm anyai jószágod,
Amelyért az isten százszor is megáldjon.

Kedves Édesapám! Most tehezád fordulok!

Fájó szívvel tőled is bucsuzok.
A szülőanyám mellett te voltál életem biztos támasza,
Leányi életemnek mindig hű zászlós,
Hálából csókelem a két dolgos, elfaradt kezedet,
Köszönöm, hogy tisztességgel neveltél engemet.
Gyermeki szívemnek a hála, köszönet sugárzik felőtek,
Kívánom, hogy ezután is boldogan éljétek.
Most pedig jöjj hozzám, adjad rám atyai áldásod,
Amiért az Uristen ezerszer megáldjon.
Köszönöm jószágod, köszönöm, hogy odig fölneveltél,
Sok fáradtság után szárnyamra engedél.
Ezután már mátkám lesz az úrök támasza,
A tőled kapott szeretetet őtőle várhatom.
A szivem mélyén szeretetet és boldogságot érzek,
A lelken mélyén titkon órázom régi reménységem.
Kedves testvéreim, kik itt álltok mellett, halljátok bucsu szavaim,
Tőletek elvárok, s értetek hullanak forró könnyeim.
Fájó az elválás, de a sors vélem ugy rendelkezett,
Ti legyetek boldogok, vidámok, míg a földön éltek.

Somogy Megyei Múzeum
2A-87/3
Képrajzi adattár

Én titeket továbbra szeretlek, a szívenbe zártalak,
Szeressétek ti is örökké apánkat, anyánkat,
Él ne felejtsetek, hogy a szeretet az élet rózsafája,
Így éljétek tovább boldogan, vidáman.
Tisztelt vendégsereg!
Eszel bucsuzásom végére is értem,
Induljunk el tehát csendben, békességben.
Kisérjétek engem mátkám hajlékába,
Ott fogok majd élni örök boldogságban.

Az ételek bekészítése:

Az asztalterítés bejelentése:

Uraim és hölgyeim, az asztal már meg van terítve,
Tányér, kanál, kés és villával ékítve.
Foglaljanak helyet, mindenki a párjával,
És hozom az ételt ezután sorjában.
De addig is míg arra később sor kerülne,
Elmondom, hogy a legzsinok mi a története.
A mi vőlegényünk jöttében-jártában
Beleszeretett kedves menyasszonyába.
A szerelmet aztán tüstént tett is követte,
Mert harmadnapra őt meg is kérte.
A kedves menyasszony egy cseppet sem habozott,
Egy szép jegykendő tőzögvest átadott.
Ez volt a záloga rövid szerelmüknek,
És az indítéka a mai esküvőnek.
Ezért vagyunk itt, hogy őket ünnepeljük,
Hogy a kedves új párt vígan felkészítsük.
No, de most már elég a történet meséléséből,
Elvesszem a tálat a szakácsnő kezéből.
Ahogy megígértem, jövők már sorjában,
De előbb megnézem mi van a konyhában.

Az első tál étel bekészítése:

Tisztelt vendégsereg! Ahogy az imént a konyhában sűrűgtem-forogtam,
Egy nagy titek nyitjára bukkantam,
A szakácsnő asszonyok az ételt mind elkészítették,
Az első tál ételt már ki is merítették.
Gondoltam, hogy Önök már mind nagyon éhesek,
Ezért e finom tyukleveszel idecsittem.
Vegyétek hát el tőlem a levesestálat,
Ettől lesz majd kedvük táncra, mulatásra.
Étkeszzenek bőven, ürítsék a tálat,
Ehhez kívánok nagyon jó étvágyat.

A káposzta felkészítése:

A káposzta az ótkek vezére, fülemmel hallottam,
hogy mindenki dicsérte.
De én nem dicsérem, dicsérje meg magát.
Belevágtam két oldal szolonnát.

Tizenkét disznónak elejét, hátulját.
A túltűtképoszta uri elődel,
Mátyás király is fogyasztott ilyen eleget.
Az orosz cárnak is főttek vele,
Nem is gondolta, hogy mi is eszünk ilyen veloha.
Hölgyeim, uraim, szedjenek belőle,
Fogyasszák ótvággal, ettől lesz majd kedvük táncra, mulatásra.
Keressék meg benne a disznó fülét-farkát
Képosztával töltsé meg hát mindenki a gyomrát.

A pedersenye beköszöntése:

Itt hoztam sülteket, számtalan sokfélét,
Fenje meg hát ezért mindenki a kósét.
Mert ezek a sülték jó fogat kívánnak,
Minden vőfély szedjen a koszeruslányának.
A sülték között léezen borjú, malac és kecskepeccsenyőt,
Keressék meg tüstént a szép tál fenekét.
Szedjenek uraim késsel, négyágu villával,
És öntsék meg bentről finom kedarukával.
E finomság mellé a jó bort is hozom már,
Töltsé meg mindenki ebből a poharát.
Egyenek, igyanak, hisz ez kell a magyar embernek,
Ettől aztán biztos táncra kerekednek.

A dicsőítés bejelentése:

A cigányprimás engem arra biztatott,
Ha a részünkre bő ereszényt nyitottak.
Megkeresi azoknak a nótát, muzsikál
Ezerféle gyönyörű nótát.
Ezen biztatást én rögvest meghallottam,
Eszért idejöttem úres tányérommal.
Vegyök figyelembe a primás szaróny kérését,
Tűnjük bankóval szegényes ereszényét.
Huzd rá cigány, előszőr is a vőlegény nótáját,
Bojomban azokás volt, hogy ugyanest a nótát dicsőítsék a vőlegénynek
és a menyasszonynak is.
Ez a következő volt. "Ezber, ezber ez akarek lenni..."
És végül éjfél tájban a menyasszony menyecskévé avatása, a menyasszony
tánc következett?

Ím, itt áll előttünk az ékes menyasszony,
Hogy menyecskefejjel előszőr mulasson.
Táncoljon hát vele mindenki egy kurtát,
De arra vigyásson, le ne tapossák a cipője sarkát.
Aztán Arra is gondoljunk, hogy drágáért varrták,
Eztán tűnjük meg majd bankóval a markát.
Ím kezdem a táncot, a többi nőg ráér,
Huzd rá cigány, az új házaspárért.